

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

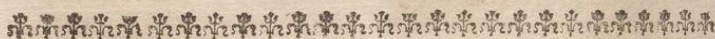
Caput 1. Quid & quotuplex Irregularitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

LIBER LIII. IRREGVLARITAS.

DE Irregularitate denique siue Censura sit, siue non (de quo infra) differendum. Exponam itaque Quid sit, & Quotuplex? Quale peccatum requiratur, ut incurra-
tur? Quae siue verbis soleat iure ferri? Quanam ex-
cusent ab Irregularitate, quae in puram poenam ob aliquam cul-
pam imponitur. Quam ratione contrahatur per illicitam Sacra-
mentorum susceptionem? Ob malum Ordinum usum. Ob Hae-
sim, Simoniam, aliaue crimina, vel Infamiam. Ob homicidium
aut mutilationem voluntariam. Ob inuoluntarium homicidium.
Ob defectum lenitatis. Ob Bigamiam. Ob natalium defectum. Et
ob defectum corporis vel animi. Demum quonammodo huiusmo-
di Iuris impedimentum sit auferendum.

SECTIO PRIMA.

De Irregularitate Receptiores sine lite Sententia.

CAPVT I.

*Quid, & quotuplex Irre-
gularitas.*

¹ Quid irre-
gularitas,
qua quidem
ab aliis
Censuris
differt.

IRREGVLARITAS est, quadam inhabilitas iure Canonico introducta, directe (quantum est ex se) impediens Ordinum susceptionem: & indirecte susceptorum usum. Dixi esse inhabilitatem, quia eam contrahens, quantum per ius humanum fieri potest, redditur incapax susceptionis, ac usus Ordinis. In quo à Suspensione, aliisue censuris differt, quod hæc immediate, ac dire-
cte solum impediunt usum alicuius potestatis, irregularitas vero, quantum fieri potest, tollit ipsam potentiam suscipiendi Ordinem, eoque vtendi. Coninch d. 18. dub. 1. n. 1. & alij com-
muniter.

² Hinc tria sequi affirmo. Primum, neque for-

minas neque non baptizatos esse proprie irre-
gulares. Quia eorum in capacitas suscipiendi
Ordines non est inducta à iure, sed oritur im-
mediate ex ipsa natura, ac institutione Sacra-
menti Ordinis, cui essentiale est, quod invalide
fœminis, aut non dilutis Sacra vnda confere-
tur. Possunt tamen viris nondum baptizatis
quædam accidere, quæ postea dilutos irregu-
lares reddant, (de quo infra) vnde possunt
quandam quasi inchoatam irregularitatem
contrahere. Henriquez lib. 14. capit. 2. num. 4. &
omnes.

Secundum, eum, qui absolute irregularis est,
illicite facere ea omnia, quæ usum alicuius
Ordinis requirunt: contra vero (nisi impedia-
tur) licite ea omnia, quæ illum nullo modo re-
quirunt. Quia irregularitas non inhabilitat
nisi ab Ordinis susceptionem, vel usum. Vnde
potest suscipere omnia alia Sacramenta. Exer-
cere etiam solemniter minorum Ordinum
actus, ac cum aliis Clericis solemniter canere
Officium diuinum, exceptis iis, quæ ex Ecclesie
usu sunt Ordini certo deputata, qualis est Ora-
tio præmissa Dominus vobiscum, & quædam
similia. Quia alia omnia etiam puri laici ge-
rere possunt. Demum omnes actus iurisdic-
tionis præter Sacramentalem absolutionem, &
realem degradationem exercere: hæc enim
usum

Sec. I. De Irregularitate Recept. Sent. 327

vltim Ordinum includunt. Coninch d. 16. n. 11. & d. 18. n. 2. & 3.

⁴ Tercium irregulare non priuari beneficio. *Non est priuatus beneficiis, si per se vel per alium praestet. At si id beneficii actus ipsi prohibitos requiratur, eo priuandus est iuxta c. Si celebret, de Clerico excom.* Imo si non speraret, breui se posse dispensationem obtinere, teneretur beneficium resignare, praesertim si hoc requireret, ut beneficiarius per se officium faceret. Quia cum beneficium sit propter officium, male retinet, qui ad illud omnino ineptus est. Henríquez lib. 14. cap. 2. numer. 4. Suar. d. 40. sectio. 2. Auila part. 7. d. 2. dub. 6.

⁵ Alia irregularitas contrahitur sine vltimo proprio actu ob aliquem corporis aut natalium defectum. Alia vero ob proprium aliquem actum. Quae iterum subdividitur in eam, quae fertur ob aliquam culpam eam incurrentis: & in eam, quae incurritur sine vlla culpa, ob bigamiam, defectum lenitatis, &c. Rursum alia est totalis, quae ab omni Ordine suscipiendo, aut exercendo perpetuo excludit. Alia autem partialis, quae vel non impedit omne exercitium Ordinum (ut fit in Sacerdote, qui sine sua culpa perdidit pollicem, qui excepta celebratione, potest alia Sacerdotalia munera obire.) Vel non impedit in perpetuum; sic pueri sunt irregulares donec habeant aetatem legitimam pro singulis Ordinibus requisitam. Coninch disputatio. 18. dub. prim. numer. 8. & alij communiter.

CAPVT II.

Quale peccatum requiratur, ad incurrendam Irregularitatem?

⁶ **N**ON requiro, ob quae peccata in particulari lata sit irregularitas (de quo suo loco) sed in genere quale peccatum ad eam requiratur. Nulla quidem ob actum internum incurritur. Quia nulli sunt Canones, quibus talis irregularitas feratur & receptus est, dari non posse. Quia Pontifex actus mere internos punire non potest, ut aperte colligo ex cap. vltim. de Simon. Nec sufficit quilibet actus externus, sed, nisi in iure aliud exprimitur (quod hactenus factum esse non video) requiritur actus suo in genere consummatus Coninch disputat. 18. numer. 11. & d. 13. num. 7.

⁷ De facto nulla irregularitas, quae propter culpam ponitur, ob veniale peccatum incurritur. Quia cum grauissima poena sit non potest censeri, ob veniale crimen imponi: alias enim poena delicto minime responderet. Soto de inst. l. 5. g. 1. artic. 9. Nauar. summ. capit. 27 num. 252.

⁸ Imo nec incurri ob venialem culpam incurri posse crediderim. Quia Pontifex huiusmodi poenam praestitbens iniuste se gereret, poena scilicet delictum superante. Suar. d. 40. sect. 3. n. 17. Scio tamen Pontificem posse irregularitatem ferre ob aliquod veniale peccatum, cuius actus materialiter sumptus etiam sine peccato factus sufficientem indecentiam respectu Clericalis status contineret, ut ei posset irregularitas annexa. Verbi gratia, Pontifex posset statuere, ut per actum, quo aliquis fit bigamus, tum solum irregularitas incurreretur, quando aperte constaret, in eo saltem venialiter esse peccatum. Quamvis hoc forte minus expediret ob difficultates, quae possent inde nasci. Quia in foro saltem externo nunquam posset sciri, quando quis eam incurrisset, nisi ut summum ex rei confessione. Coninch d. 18. n. 14.

⁹ Potest contrahi irregularitas ex criminibus omnino occultis. Quia Tridentinum sess. 24. c. 6. aperte supponit, cum concedit Episcopis facultatem in iis dispensandi. Profecto dupliciter potest alicui criminis irregularitas annexa. Primo per se: & haec incurritur per tale crimen, quantumcumque sit occultum. Secundo potest ei annexa quasi per accidens ratione infamiae, quam adfert: & tunc sicut ad non fert infamiam quamdiu occultum est, ita nec inducit irregularitatem. Nauar. summ. c. 27. n. 194. alios citans.

¹⁰ Qui dubitat, an irregularitatem contraxerit, ex quocumque capite dubium oritur, nepe an in iure tali facto sit statuta, vel an ipse tale fecerit, ob quod constet irregularitatem contrahi tenetur de veritate diligenter inquirere, quantum pro loco, & tempore commode potest, antequam quidquam agat, quod irregulari sit prohibitum. Cap. Illud Dominus 5. de Clerico excommunicato. Quando autem post diligentem inquisitionem manet dubium, an tali facto annexa sit irregularitas, qui id commisit, in utroque foro debet indicari irregularis non esse. Cap. 15. qui 18. de sentent. excommunicatione. Idem dicendum, quando quis post diligentem inquisitionem adhuc dubitat, an commiserit actum, cui annexa est irregularitas. Quia nemo bona fide suam libertatem aliam quamcumque rem possidens, tenetur sese ea spoliare, nisi sufficienter constet, eam perdidisse, seu alienam esse. Suar. d. 40. sect. 5. n. 4. Auila part. 7. disputatio. 2. dub. 4. Coninch d. 18. num. 21. & 22.

CAPVT III.

Quisnam verbis soleat in iure Irregularitas ferri?

¹¹ **I**RREGULARITAS nunquam incurritur nisi in casibus à iure expressis. Cap. 15. qui 18. de sentent. excom. in 6. Vbi dicitur, irregularitatem nunquam incurri, nisi id in iure sit praescriptum.